

UITTREKSEL UIT **NIEUWSBRIEF 2010/07**

De aanpak van kinderarmoede

Vlaanderen heeft in het kader van Vlaanderen in Actie zichzelf tot doel gesteld om tegen 2020 kinderarmoede minstens te halveren. Het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen organiseerde daarom, met de steun van Vlaanderen In Actie, op 11 mei een forum kinderarmoede, waar meer dan 70 mensen in armoede uit diverse verenigingen zelf hun stem lieten horen over de problematiek: Wat betekent het voor een kind of jongere om in armoede te leven? Welke impact heeft armoede op kinderen en jongeren? Waarop moet ingezet worden om kinderarmoede tegen te gaan?

De verhalen, ervaringen, knelpunten, voorgestelde oplossingen en beleidsaanbevelingen van mensen in armoede die verzameld werden op dit forum, zullen in het najaar, wanneer België het Europees voorzitterschap op zich neemt, worden gepresenteerd in een standpuntenpakket. Met dit standpuntenpakket hopen we dat de ambitie van de overheid om kinderarmoede tegen te gaan ook daadwerkelijk kan leiden tot acties en resultaten. Het Vlaams Netwerk wil immers niet dat de strijd tegen kinderarmoede blijft bij loze beloftes, want niemand kiest ervoor om arm te zijn, zeker kinderen en jongeren niet.

Lees [hier](#) de speech van minister-president Peeters na bij de opening van dit forum.

TOESPRAAK DOOR KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER-PRESIDENT EN
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Forum Armoede

11 MEI 2010

Dames en heren, geachte aanwezigen,

Blij u hier zo talrijk en vanuit zoveel hoeken te mogen begroeten op dit forum voor armoede. Een forum dat, zoals u weet, georganiseerd wordt vanuit het ViA-gebeuren, waar we de ambitie hebben onderschreven om tegen 2020 een topregio te zijn in Europa. Wel, beste aanwezigen, het spreekt vanzelf dat als we onze aandacht niet richten op en onze middelen niet gebruiken om armoede en sociale uitsluiting terug te dringen, we in deze ambitie niet zullen slagen. Iedereen weet dit. En zeker nu, terwijl de crisis zich manifesteert, is de nood aan een Vlaanderen in Actie essentieel.

Niet in het minst voor onze kinderen, die de toekomst van onze regio uitmaken.

Vooraleer we overgaan naar een aantal belangrijke beleidsmaatregelen, geef ik graag een aantal cijfers en gegevens rond kinderarmoede mee die de studiedienst van de Vlaamse regering voor ons heeft opgezocht. Zo blijkt dat in de laatste jaren het armoede percentage bij kinderen in Vlaanderen tussen 11 en 14% schommelt. Vandaag riskeren ongeveer 127.000 kinderen om in armoede terecht te komen. Als we dit vergelijken in een Europees perspectief bekleden we daarmee de derde plaats. Enkel Denemarken en Slovenië doen het beter dan ons. Dat is dus op zich niet slecht, maar we het kunnen ongetwijfeld nog veel beter doen.

Als we dit meer in detail bekijken, onderscheiden we een tweetal gezinstypes die sneller in armoede kunnen vervallen. Een eerste gezinstype is wanneer beide ouders niet werken. Daar beschikken bijna 2 op de 3 gezinnen over een inkomen dat niet hoger ligt dan de armoededrempel.

Zo goed als 6%, of 72.000 kinderen leven in zo een situatie. Daarnaast zijn er ook heel wat kinderen die leven in eenoudergezinnen. Daar moeten 3 op de 10 eenoudergezinnen rondkomen met een inkomen onder de armoededrempel. Al zegt wel 40% van deze gezinnen dat ze het heel moeilijk hebben om de eindjes aan elkaar te knopen.

Belangrijk te weten is ook dat de helft van de kinderen die in een gezin leven met een inkomen onder de armoededrempel, terug te vinden zijn in zes steden in Vlaanderen: Antwerpen, Gent, Leuven, Mechelen, Genk en Menen. Kansarmoede is ook gekleurd: bijna 6 op de 10 hadden bij de geboorte niet de Belgische nationaliteit.

Tot slot zijn deze kinderen vaak gehinderd in een goede en gezonde ontwikkeling: ze kunnen vaak niet op vakantie, hebben niet altijd toegang tot gezondheidszorgen, leven in een vervuilde omgeving en de kans op laaggeletterdheid stijgt nog.

Dames en heren,

Voor de Vlaamse regering is de strijd tegen armoede een absolute prioriteit. We hebben een Vlaamse minister van armoedebestrijding die zich maximaal inzet voor deze problematiek en we werken aan een nieuw actieplan armoedebestrijding dat we hopen af te ronden voor het zomerreces.

Samen met de sociale partners en het middenveld hebben we ons geëngageerd rond een aantal concrete doelstellingen:

- Tegen 2020 moet elk gezin een inkomen hebben dat de Europese armoededrempel bereikt
- Een halvering van het aantal kinderen dat geboren wordt in armoede
- Beperking van de laaggeletterdheid tot 3%
- Halvering van het aantal woningen met structurele tekortkomingen.

Vandaag maken we verder werk van deze doelstellingen. Deze doelstellingen mogen geen loze woorden blijven.

We zullen daarom jaarlijks de vooruitgang van deze doelstellingen meten. Ik overloop enkele acties die essentieel zijn voor de strijd tegen kinderarmoede en die intussen opgestart zijn of worden opgestart:

Werk is in de eerste plaats een krachtige hefboom in de strijd tegen armoede. Zo blijven aangepaste trajectbegeleiding en alternatieve sociale arbeidscircuits essentieel. En daar is goed nieuws te melden. Volgens een recente evaluatie van de VDAB, is het aantal werkzoekende ouders uit eenoudergezinnen dat in het afgelopen jaar een opleiding heeft gevolgd, toegenomen met bijna 9%. Het premiestelsel dat voorziet in een stimulanspremie voor alleenstaande ouders die een opleiding volgen, heeft dus zeker zijn vruchten afgeworpen.

Daarnaast hebben we ook in het werkgelegenheids- en investeringsplan speciale aandacht besteed aan arbeidsmarkttrajecten voor kwetsbare mensen. In de komende periode gaat dat over 500 trajecten voor mensen in armoede. We hopen dat deze begeleiding snel goede resultaten mag opleveren.

Ten tweede worden er ook vanuit onderwijs belangrijke inspanningen gedaan. Op dit moment - en dat zal niemand verwonderen - is de socio-economische achtergrond van kinderen nog té bepalend voor hun (latere) kansen in het onderwijs. Dat betekent dat we verder moeten inzetten op het wegwerken van barrières. De beleidsinitiatieven die in vorige legislatuur zijn genomen, worden nu onverkort verder gezet.

Ik denk bijvoorbeeld aan de invoering van een maximumfactuur in kleuter- en lager onderwijs en aan het voorzien van een schooltoelage vanaf drie jaar. Met deze toelage willen ouders stimuleren om hun kind al vroeg te laten deelnemen aan het schoolgebeuren. Daarnaast willen we scholen ook stimuleren om diversiteit, van welke aard die ook mag zijn, te begrijpen, en er op een positieve manier mee om te gaan. Daarover gaat het gelijke kansenbeleid en het zorgbeleid. Het is evident dat een goede begeleiding en een goede vorming van elk kind cruciaal is om het vicieuze cirkel van armoede te doorbreken.

Tot slot wordt er vanuit het welzijnsbeleid heel wat ondernomen om kwetsbare gezinnen te bereiken. Zo zijn in provinciale afdelingen doelgroepconsulenten actief die werken met maatschappelijk kwetsbare gezinnen binnen een bepaalde regio. Gezinsondersteuners werken in regio's waar er veel kinderen worden geboren in kansarme gezinnen. Er zijn ook inloopteams die instaan voor onthaal en de opvoeding helpen ondersteunen. Zij worden hiervoor speciaal opgeleid. En uiteraard is er ook de organisatie van de kinderopvang zelf.

Zeer recent - op 30 april - heeft de Vlaamse regering ook een nieuw concept voor kinderopvang goedgekeurd dat uitdrukkelijk aandacht geeft aan deze problematiek. In dit concept is betaalbaarheid belangrijk, maar ook de toegang tot het aanbod van kinderopvang. We stimuleren dit bijvoorbeeld via initiatieven zoals een lokaal loket, betere informatiedoorstroming en een actieve toeleiding naar kinderopvang. Dit moet ertoe bijdragen dat kwetsbare gezinnen dezelfde

garantie op kinderopvang krijgen als andere gezinnen.

Dames en heren,

Het ondersteunen van onze gezinnen, is maatschappelijk gezien een zeer belangrijke en waardevolle keuze. Het wil in de eerste plaats zeggen dat we toekomstige samenleving een maximale kans op slagen willen geven. En willen dat ook maximaal doen met u, organisaties, publieke en private instellingen, de bedrijfswereld... en ook met de verschillende overheden. Armoede kan maar bestreden worden, als er op verschillende niveaus wordt samengewerkt en er complementaire maatregelen worden genomen.

Zo heeft de federale regering de koopkracht van de gezinnen versterkt via aanpassingen van de kinderbijslag-regeling. Daarbij werden ook eenoudergezinnen niet vergeten. Elk eenoudergezin dat moet leven van een inkomen onder de inkomensgrens, krijgt dezelfde sociale toeslag. Dit zijn vanzelfsprekend zeer belangrijke maatregelen en we hopen samen met de nieuwe federale regeling die binnenkort zal

worden verkozen de strijd rond armoede zo goed
mogelijk voort te kunnen zetten.

Beste aanwezigen, als ik om me heen kijk, zie ik heel veel engagement om armoede en sociale uitsluiting te bestrijden. Ook op het terrein ben ik heel veel solidariteit tegengekomen bij heel wat kleinere en grote organisaties op verschillende plaatsen in Vlaanderen. Samen zullen we in het Europese jaar van bestrijding van armoede, tot echte doorbraken kunnen komen. En vandaag worden hier opnieuw sterke bijdragen aan geleverd. Met dit initiatief zetten we opnieuw concrete stappen om kinderarmoede en sociale uitsluiting te bestrijden.

Ik kijk alvast uit naar de resultaten ervan die we zullen meenemen in verdere besprekingen en acties hieromtrent. Ik wens u op deze forumdag van harte heel inspiratie, luisterbereidheid en bereidwilligheid toe. Zodat we samen maximaal streven naar een hoopvolle toekomst voor elk kind. Een warme samenleving voor elke Vlaming. Ik dank u.